

ISSN 2277 - 7539 (Print)

Impact Factor - 5.631 (SJIF)

Excel's International Journal of Social Science & Humanities

An International Peer Reviewed Journal

January - 2020
Vol. I No. 13

EXCEL PUBLICATION HOUSE
AURANGABAD

भारतीय लोकशाहीची शोकांतिका	
डॉ. उमाकांत राठोड	44
भारतीय लोकशाही समोरील आव्हाने	
डॉ. दिनकर संतुकराव कळंबे,	47
प्रष्टाचार : भारतीय लोकशाही समोरील आव्हान	
प्रा. बावचकर ऋतूजा पांडुरंग	51
ई. व्ही। एम चा वापर आणि भारतीय लोकनाही	
डॉ. संजय मारोतीराव कोनाळे	53
भारतीय लोकशाही : आव्हाने व उपाय	
डॉ. विलास आघाव	57
भारतीय लोकशाही : समस्या व वाटचाल	
डॉ. एस. दारवंडे	61
राजकारणातील समाजविरोधी घटकांचे लोकशाहीसमोरील आव्हान	
प्रा. डॉ. रमाकांत तिडके	64
महिला सक्षमीकरण : लोकशाहीपुढील एक आव्हान	
कु. विद्या चौरपगार(डाळींबकर)	66
भारतीय लोकशाहीपुढील आव्हाने	
प्रा. विकास दशरथ वाघमारे	70
भारतीय लोकशाही समोरील आव्हाने	
डॉ. एफ. एस. पठाण	
Woes of Minorities under the rule of Majority	
Dinesh .B. Kolte	73
Regionalism: A threat to national unity and integrity?	
Prof. Shaikh Tarnnum	75
Causes and Impacts of Corruption	
Dr. Syeda Najeem Asra D/O Syed Hussain Shaheed	78
Dr. Babasaheb Ambedkar and Indian Administration	
Vanamala Maroti Lokhande	81
	84

भ्रष्टाचार : भारतीय लोकशाही समोरील आव्हान

प्रा. बावचकर ऋतूजा पांडूरंग

जगामध्ये वेगवेगळ्या ग्रासनपद्धती प्रचलित आहेत. संपूर्ण जगाच्या शासन व्यवस्थांकडे स्थूल दृष्टिकोणातून पाहिले असता असे लक्षात येते की, कोणत्या देगात राजेशाही शासन प्रणाली आहे, कोणत्या देशात हुक्मशाही व्यवस्था आहे. लक्षाराची हुक्मशाही आहे तर कुठे एक पक्षीय हुक्मशाही आहे तर कुठे लोकशाही ग्रासनप्रणाद्वारे शासनाचा कारभार चालतो. या सर्वांमध्ये लोकशाही शासन व्यवस्था आदारा शासन व्यवस्था समजली जाते. भारताला लोकशाही शासन व्यवस्था ही काही नवी बाब नाही. भारतात प्राचीन काळीसुद्धा लोकशाही गणराज्य व्यवस्था अस्तित्वात होती. सर्व शासन पद्धती पेक्षा मानवीमूल्यांची जपवणूक करणारी ही शासन पद्धती मानवी समाजासाठी एक आदारा शासन पद्धती मानली जाते. परंतु या आदारा शासन व्यवस्थेची सूत्रे जर अनैतिक व्यक्तिच्या हाती गेली तर मात्र लोकशाही ग्रासन प्रणालीमध्ये अनेक विसंगती आणि विकृतीचा प्रादुर्भाव होतो. भारतासारख्या खंडप्राय देगामध्ये लोकशाही रुजवणे ही बाब आव्हानात्मक होती. स्वातंत्र्यानंतर नव भारताची, नव राष्ट्राची निर्मिती करणे ही बाब सोपी नव्हती. परंतु घटनाकारांच्या दृष्टेपणावर संपूर्ण विगास असलेल्या राज्यकत्र्यांनी हे आव्हान समर्थपणे पेलले. स्वातंत्र्यानंतरच्या काळात भारतीय समाज व्यवस्थेमधील विविधांगात अनैतिकता वाढली होती. सत्तेचा आणि पदाचा वापर स्वतःच्या फायदासाठी व धन-संपदा जमवण्यासाठी करण्याची प्रवृत्ती वाढली. यामुळे लोकशाही शासनव्यवस्था भ्रष्टाचारासारख्या विकृतीने पोखरून गेल्याचे चित्र दिसत आहे. शासनव्यवस्थेची जवळपास सर्वच अंगे भ्रष्टाचारासारख्या विकृतीने विद्वुप झाल्याचे पाहावयास मिळत आहे. ही बाब लोकशाहीसाठी अत्यंत घातक आहे.

भारताची ओळख ही सर्वांधीक भ्रष्ट देगापैकी एक आणी झाली आहे. ट्रान्सपरन्सी इंटरनॅशनल या संस्थेच्या मते जगातील १७७ देगांमध्ये भारताचा क्रम ९४ वा तर फोर्ब्स सर्वेत आगिया खंडातील पाच राष्ट्रात भारताचा प्रथम क्रमांक आहे. या पार्वत्यावर जर आपल्याला कोणी असे सांगितले की, भारतात भ्रष्टाचारविरोधी यंत्रणा फार मोठ्या संख्येने अस्तित्वात आहेत तर ती कोणालाही अतिगायोक्ती वाटेल. देगात सर्वप्रथम महाराष्ट्रात लोकायुक्त यंत्रणा स्थापन केली होती. आज एकोणीस राज्यांमध्ये लोकायुक्त आहेत. देगापातळीवर सेंट्रल हिजिलन्स कमिानर आहेत. लेखा तपासणी करणारी सर्वच्य यंत्रणा म्हणजे कॅग तिनेदेखील अलीकडच्या काळात अनेक गैरप्रकार अघडीस आणले आहेत. त्यागिवाय सर्वच्य न्यायालय आणि विधिमंडळे यांनी भ्रष्टाचाराची अनेक प्रकरणे वेळोवेळी हाताळली असून त्यांचे दोघांचेही अधिकारक्षेत्र खूप व्यापक आहे. म्हणजे ग्रासनाची संसदीक चौकट, अनेक सांविधानिक किंवा कायदेचीर यंत्रणा आणि तरतुदी (उदा. अँच्टी करपान ब्यूरोपासून ते थेट सीबीआय) आपल्या देगात अस्तित्वात आहे. आता तर माहितीचा अधिकारदेखील कायदेचीर अधिकार म्हणून प्रचलित झालेला आहे. परंतु देगातील परिस्थिती जैसी थी वैसी.

भ्रष्टाचार विरोधी कायदा आहे पण त्याची कडक अंमलबजावणी होत नाही असा एक सूर आहे.

त्यासाठी कायद्यात बदल करावेत का? सरकारी / खाजगी / जनलोकपाल बील आणावे का? आयाने भ्रष्टाचार बंद होईल का? हा प्रान अनुत्तरीतच राहतो. नुसते कायदे करून प्रान सुटील असे वाटत नाही. वेगवेगळे कायदे आहेत पण काय उपयोग? ते फक्त मोडण्यासाठीच असतात असा जनमानसाचा समज आहे. कायद्याचे पालन झाले असते तर रामराज्य अवतरले असते. पण तसे होताना दिसत नाही. जरी कायद्याची कडक अंमलबजावणी केली तरी शिक्षा पूर्ण झाल्यावर परत हीच कृत्ये करायला मोकळे घोटाळी काय, कायद्याला पळवाटा असतातच. स्वातंत्र्यानंतर भारतीय लोकांहीतील प्रमुख घोटाळ्यांचा आढावा पुढीलप्रमाणे-

घोटाळा वर्षे आकडा

बोफोर्स १९९७ ६४ करोड

इंडियन बँक १९९२ १३००० करोड

चारा घोटाळा १९९६ ९५० करोड

युरिया घोटाळा १९९६ १३३ करोड

सत्यम घोटाळा २००८ १४,००० करोड

कोयला घोटाळा २०१० १.८६ करोड

याबरोबरच नीरव मोदी बँक घोटाळा, राफेल घोटाळा, चावल घोटाळा, गहू घोटाळा इ. अनेक घोटाळ्यांची यादी आहे. वरील भ्रष्टाचाराचा विचार केला असता भ्रष्टाचाराची दिर्घी परपरा चालू आहे हे दिसून येते. भ्रष्टाचारामुळे लोकांहीला उत्तरती कळा लागली आहे. लोकांहीच्या भवितव्यासाठी आणि भ्रष्टाचाराला आळा घालण्यासाठी काही उपाययोजना करणे गरजेचे आहे ते पुढीलप्रमाणे-

- १) माहितीचा अधिकार जनसामान्यापर्यंत पोहचला पाहिजे. जेणेकरून प्रांगनात पारदार्किता येईल.
- २) योग्यरित्या कायद्याची अंमलबजावणी झाली पाहिजे.
- ३) न्यायालळ्यीन प्रक्रिया जलद होणे गरजेचे.
- ४) कायद्यापेक्षा लोकांची मानसिकता बदलने आवायक आहे.

संदर्भ :

- १) प्राचार्य डॉ. बाळ कांबळे (संपा.) - भारतीय लोकांही समोरील आळाने, डायमंड पळिकेान, पुणे २०१२
- २) डॉ. राजगोखर सोलापूरे, प्रा. ज्ञानेकर बनसोडे राजकिय संकल्पनांचा परिचय, सुप्तन प्रकाान, लातूर २०१९
- ३) प्रा. नागोराव कुंभार (संपा) - भारतीय राजकारण : दृष्टीक्षेप, प्रबोधन प्रकाान, लातूर २००२
- ४) ल्होरा राजेंद्र आणि पळीकर सुहास-भारतीय लोकांही अर्थ आणि व्यवहार, डायमंड पळिकेान, २०१०.
- ५) डॉ. भास्कर भोळे - भारतीय शासन आणि राजकारण पिंपळापूरे प्रकाान, नागपूर

प्रा. बावचकर ऋतूजा पांडूरंग
राज्यशास्त्र विभाग, राजर्षी शाहू महाविद्यालय, लातूर